

# L'actualitat

## Cròniques del món



Juan Manuel Santos apunta com a nou president de Colòmbia.

## Via lliure a l'hereu d'Uribe

**BUENOS AIRES** ■ Federico Rivas

La sort ha acompanyat Juan Manuel Santos, el polèmic ex-ministre de Defensa de Colòmbia, escollit pel president Álvaro Uribe per succeir-li. Els resultats de les eleccions legislatives del diumenge 14 de març van donar un clar triomf, amb el 25% dels vots, al partit de la U, fundat fa només quatre anys per a impulsar la candidatura de l'actual mandatari i avui convertit en la principal força política del país, per sobre dels tradicionals partits Conservador i Liberal. Al mateix temps, la dreta va poder celebrar la derrota del Pol Democràtic Alternatiu (PDA), una aliança d'agrupacions d'esquerra que tenia intencions i expectatives d'obtenir un lloc a la Casa Nariño, la seu del govern colombià. Juan Manuel Santos és el fundador del partit de la O, que va obtenir 52 de les 102 cadires a la cambra de senadors i si fa

no fa a la Cambra baixa. El va seguir en participació el Partit Conservador, també aliat del govern. El resultat és un gran suport per a l'ex-ministre de Defensa. La seva figura va créixer com a candidat quan el Tribunal Constitucional va posar fi a les possibilitats del president Uribe d'optar a un tercer mandat, cosa que necessitava una reforma prèvia de la carta magna. Santos ha estat la cara visible de la política de *seguretat democràtica* de l'actual govern, és a dir, les mesures de mà dura contra els rebels de les FARC amb el desplegament d'un gran aparell militar. Amb el suport dels Estats Units, l'exèrcit colombià ha aconseguit, sota el comandament de Santos, una colla d'èxits que han tingut molt de ressò. El més espectacular de tots ha estat l'anomenada *operació Escac*, que el juliol del 2008 va permetre d'alliberar

ze persones segrestades per les FARC, entre les quals l'ex-candidata presidencial Ingrid Betancourt i tres contractistes nord-americans. A l'*operació Fènix*, el març d'aquell any, fou mort el número dos de les FARC, Raúl Reyes, refugiat en un campament a l'Equador. Un mes després es morí d'un infart el fundador de les FARC, Pedro Antonio Marín, àlies *Marulanda* o *Tirofijo*. Amb tot plegat, el camí presidencial per a Juan Manuel Santos, membre de la família propietària del poderós diari *El Tiempo*, és net d'entrebancs. De com gestioni l'enemistat amb el president veneçolà Hugo Chávez i de com exerceixi la política de respecte als drets humans enfront de la comunitat internacional dependrà que el 30 de maig Juan Manuel Santos pugui ocupar la cadira que li deixa el seu mentor, el president Uribe, sense necessitat d'una segona volta.

## PEQUÍN ■ Iris Mir

**Simetria armamentística.** Disputes territorials, captació de recursos energètics i modernització de l'actual armament porten alguns països del sud-est asiàtic a augmentar el seu arsenal en una cursa per no quedar-se enrere pel que fa al potencial dels seus veïns a la regió. Una tendència que, segons les dades publicades pel grup d'experts Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI), s'ha accelerat notablement aquests darrers cinc anys, en què els països del sud-est asiàtic han doblat la importació d'armes respecte al període 2000-2004. La sofisticació militar de les dues superpotències a la regió, la Xina i l'Índia, ha accelerat el procés. Tant la dictadura com la democràcia més grans del món són els principals importadors d'armes a la regió. Això ha fet que algunes altres nacions més modestes i no partidàries d'aliances i dependència militar en tercers països vulguin augmentar també el seu arsenal. A aquesta situació s'hi ha d'afegir que Àsia és un continent encara en via de desenvolupa-

ment i, a mesura que els seus països creixen econòmicament, també s'afanyen a augmentar exponencialment les seves necessitats bàsiques. La set de recursos energètics és un exemple d'un dels elements de disputa que amb el temps



**Els països asiàtics són els importadors d'armes més importants.**

podria menar a enfrontaments, perquè molts dels països asiàtics són consumidors d'energia i pugnen per l'exploració de nous jaciments més enllà de les seves fronteres. L'hegemonia territorial és un altre factor a tenir en compte. Diverses disputes frontereres impliquen una amenaça latent per a l'estabilitat de

la regió. Al sud-est asiàtic, per exemple, Tailàndia i Cambodja es disputen la legitimitat d'una de les seves fronteres mentre que el Vietnam, la Xina, les Filipines, Malàisia, Brunei i Taiwan reclamen com a part del seu territori les illes Spratly. L'informe del SPIRI destaca que els darrers cinc anys, la Xina i l'Índia han reduït d'un 20% i d'un 7% el nombre d'armes importades respecte al període anterior tot i que continuen essent els màxims importadors mundials. Una dada que, en el cas de la Xina, coincideix amb l'anunci de Pequín fa dues setmanes que remarcava un augment del pressupost militar de només un 7,5 %, la meitat del que havia pujat anys enrere tot i que es creu que el pressupost real pot ser dues o tres vegades el publicat. Amb tot, la resta de països asiàtics no semblen disposats a seguir la mateixa tendència. Segons els SPIRI, del 2005 al 2009 Malàisia ha importat un 772% més d'armes, Singapur un 146% i Indonèsia un 85%. Amb aquestes xifres, el continent suma dues cinques parts del total de transferència mundial d'armes.



## DISMINUEIX EL PES POLÍTIC DELS SEGUIDORS DE PUTIN A LES ELECCIONS REGIONALS RUSSES

El partit Rússia Unida, format pels partidaris del primer ministre rus, Vladímir Putin, es va endur la victòria a les eleccions regionals que van tenir lloc a Rússia diumenge passat, 14 de març. Això no obstant, aquesta formació ha perdut pes polític, en gran part per l'ascens del Partit Comunista, que es va consolidar com la segona força. A la imatge, simpatitzants de Rússia Unida celebren els resultats, a Moscou, el dimens dia 16, l'endemà de les eleccions.